

## Nr 7.

Av herr **Bäckström m. fl.**, *angående utredning om åläggande för länsstyrelserna att genom vissa åtgärder främja anordnandet av skolskjutsar för skolpliktiga barn.*

Av innehållet i Kungl. Maj:ts proposition nr 155 till 1940 års lagtima riksdag samt därav föranledda utskottsutlåtande och riksdagsskrivelser torde till fyllest framgå, att frågan om anordnande av skolskjutsar för skolpliktiga barn ännu icke blivit löst på tillfredsställande sätt. Ur skoldistriktens synpunkt torde särskilt kunna anmärkas, att det för skoldistriktet erbjuder synnerlig svårighet att avtalsmässigt ordna skolskjutsar på billigt och effektivt sätt. Jämte övriga ogynnsamma konsekvenser medför detta även väsentligt hinder för genomförandet av det besparingsprogram, som innefattas i kungl. kungörelsen den 24 maj 1940 angående vissa särskilda besparingsåtgärder inom folkskoleväsendet (nr 414).

Ehuru frågan nyligen varit föremål för statsmakternas behandling torde skäl finnas att änyo fästa uppmärksamheten på den möjlighet till genomförande av vissa förbättringar, vilken sammanhänger med länsstyrelsernas uppgifter ifråga om den yrkesmässiga biltrafiken. Då länsstyrelserna *dels* genom sin befogenhet att meddela och återkalla trafikkoncessioner ha effektiva möjligheter att tillse, att regelbundna skolturer med motorfordon anordnas å lämpliga sträckor och tider samt med skäligen taxebestämmelser, och *dels* — envar inom sitt län — äga nära kännedom om de lokala och ekonomiska förutsättningarna, borde den besvärliga frågan om skolskjutsar kunna föras närmare en god lösning därest länsstyrelserna övertog handläggningen av härmed i sammanhang stående spörsmål. Utan att ingå på detaljer kan väl såsom uppenbara missförhållanden betecknas, att linjesträckningar och tidtabeller upprättas och fastställas utan vederbörlig hänsyn till skolbarnens vägar och tider, och samma omdöme synes tillämpligt i sådana fall, där man av skolbarn, som på regelbundna tider fylla omnibussar å linjer, vilka kalkylerats efter ett lågt genomsnittsantal passagerare, uttaga full taxa och sålunda rent av låta skolturerna bära en proportionellt *högre* andel i trafikföretagens omkostnader än övriga turer. En mångfald andra spörsmål borde kunna effektivt lösas, därest länsstyrelserna ägnade särskilt intresse åt dessa problem.

Med stöd av vad sålunda anförts hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t ville hemställa om utredning, huruvida icke frågan om anordnande av skolskjutsar kan väsentligen befrämjas genom att åt länsstyrelserna överlämnas att inom ramen för sina allmänna befogenheter i avseende å yrkesmässig biltrafik och under beaktande av lokala och ekonomiska förutsättningar tillse, att innehavare av biltrafiktillstånd uppehålla regelbundna turer för skolskjutsar å lämpliga sträckor och tider och till skäliga taxor.

Stockholm den 16 januari 1941.

*J. M. Bäckström.*

*P. J. Näslund.*

*Nils Gabrielsson.*

*Lage Svedberg.*

*C. I. Asplund.*

*Karl Aug. Johanson.*